27/11/2022

Διήμερη Περιοδεία Μητροπολίτη Διδυμοτείχου σε παραμεθόριες ενορίες

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Διήμερη περιοδεία σε παραμεθόριες ενορίες του Βορείου Έβρου πραγματοποίησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός το Σαββατοκύριακο 26 και 27 του μηνός Νοεμβρίου ε.έ., εν όψει των εορτών των Χριστουγέννων.

Συγκεκριμένα, ο **Σεβασμιώτατος το Σάββατο, 26η Νοεμβρίου** ε.έ., επί τη μνήμη του Οσίου Στυλιανού, **ιερούργησε στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Γεωργίου Κυπρίνου**, το νότιο κλίτος του οποίου τιμάται επ' ονόματι του Παφλαγόνος Οσίου. **Εκκλησιάσθησαν** με την ευκαιρία ο Διοικητής του 21ου Συντάγματος Συνταγματάρχης Βαρδής Χαρκιανάκης, ο Δημοτικός Σύμβουλος Ορεστιάδος Γεώργιος Καλφόπουλος και ικανό εκκλησίασμα.

Την επομένη το πρωί, Κυριακή ΙΓ΄ Λουκά, ο Σεβασμιώτατος λειτούργησε στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Δημητρίου Καναδά, του τέως Δήμου Τριγώνου, και τέλεσε το ετήσιο μνημόσυνο της προμήτορος κληρικού της Ιεράς Μητροπόλεως.

Κηρύττων δε τον θείο λόγο και σχολιάζοντας το ερώτημα του πλουσίου της ευαγγελικής περικοπής «Διδάσκαλε τι ποιήσας ζωήν αιώνιον κληρονομήσω;», μεταξύ άλλων, σημείωσε: «...Ίσως ο άνθρωπος αυτός να μην περίμενε να εξελιχθούν έτσι τα πράγματα. Ζούσε σε μία κατάσταση πνευματικής ψευδαίσθησης. Οι άγιες προθέσεις του για να κληρονομήσει την αιώνια ζωή ήταν διαμετρικά αντίθετες με τις εγωκεντρικές επιδιώξεις του. Ο άρχοντας επιθυμούσε την τελειότητα. Αλλά την οικοδομούσε πάνω στην περιουσία του. Αν ήθελε την αιώνια ζωή ήταν για να απολαύσει αυτά τα οποία είχε και κατείχε στη γη. Γι' αυτό και η θρησκευτικότητα του κάλυπτε ένα μόνο μέρος της ζωής του, αυτό που φαινόταν εξωτερικά, και όχι το σύνολο της. Γι' αυτό στην κρίσιμη ώρα της επιλογής, που θέτει ο Κύριος, εγκαταλείπει και φεύγει.

Η πνευματική μας προσπάθεια δεν προσδιορίζεται μόνο ως ακρόαση του λόγου του Θεού και ως εφαρμογή ορισμένων εντολών. Προβάλλεται και διευκρινίζεται σαν μια διαδικασία δημιουργίας καινής, νέας ζωής. Έτσι το πρόβλημα μας δεν είναι να γίνουμε απλώς καλύτεροι απ' ότι είμαστε σε μια συγκεκριμένη στιγμή, αλλά να ξεπεράσουμε την ασθένεια της πνευματικής ολιγάρκειας, να βιώσουμε την καλή αλλοίωση και να γίνουμε καινή κτίση. Αναμφίβολα οι περισσότεροι στο Ευαγγέλιο του Χριστού λέμε ναι!. Αλλά και σε αυτά που επιθυμούμε επίσης λέμε ναι. **Το αποτέλεσμα αυτής της διάστασης είναι μία πνευματική ζωή σε βαθμό ψευδαίσθησης**

. Ο αυθεντικός χριστιανός πρέπει να μεταβάλλεται πάντοτε σε γρηγορούντα και ανησυχούντα άνθρωπο. Να βρίσκεται πάντοτε σε μια κατανυκτική αβεβαιότητα. Γιατί άλλωστε ποιος θα τολμούσε να έχει ισχυριστεί ότι είναι σίγουρος για μια θέση στην Βασιλεία του Θεού; Αυτό, όμως, που φαίνεται δύσκολο και αδύνατο για τον άνθρωπο, να είναι δηλαδή ολοκληρωτικά αφιερωμένος στον Θεό, είναι δυνατόν να γίνει με τη Χάρη του Θεού. Αρκεί εμείς να το θελήσουμε»